

Народився 8 липня 1939 р. у с. Миколаївка Зачепилівсько-го району Харківської області.

Після закінчення Дрогобицького нафтового технікуму з 1958 р. Є. В. Максимов працював на геологорозвідувальних підприємствах України.

У 1966 р. закінчив Львівський політехнічний інститут за спеціальністю «Технологія та комплексна механізація розробки нафтових і газових родовищ».

З 1967 до 1975 р. Євген Валентинович обіймав різні посади у Феодосійській нафтогазорозвідувальній експедиції виробничого об'єднання «Кримгеологія», а впродовж 1975–1980 рр. — різні інженерні посади у системі Міністерства геології УРСР.

Протягом 1980–1984 рр. перебував у закордонному відрядженні в Пакистані, де очолював групу геологів та нафтовиків, які займалися пошуком родовищ вуглеводнів.

Після повернення у Крим Є. В. Максимов почав працювати у виробничому об'єднанні «Чорноморнафтогазпром» (із 1991 р. — державне виробниче підприємство «Чорноморнафтогаз»). У 1988 р. він був обраний генеральним директором цього підприємства. На цій посаді працював до 1995 р.

Саме під керівництвом Євгена Валентиновича почалася робота з облаштування Штормового газоконденсатного й Архангельського газового родовищ у північно-західній частині українського шельфу Чорного моря. Водночас відбувалося будівництво підводного газопроводу, який з'єднав промисли цих двох покладів вуглеводнів. Уже в 1992 р. природний газ із Архангельського родовища надійшов до берегової газотранспортної мережі і, відповідно, споживачів півострова.

Максимов Євген Валентинович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері буріння
свердловин, управлінець

У 1993 р. Є. В. Максимов став співзасновником кафедри освоєння свердловин (із 1994 р. — морських нафтогазових споруд, а нині — морських нафтогазових технологій) в Івано-Франківському інституті нафти і газу. З його ініціативи та за підтримки ради трудового колективу ДАТ «Чорноморнафтогаз» студенти-вихідці з кримських сіл отримували подвійну стипендію та навчалися за рахунок цієї компанії.

Євген Максимов керував розробкою суміщеної технології видобування газу та одночасного буріння експлуатаційних свердловин. Це дало змогу вже у 1993 р. (на два роки раніше, ніж було заплановано) розпочати експлуатацію Штормового газоконденсатного родовища.

Євген Валентинович працював на керівних посадах у нафтогазових компаніях В'єтнаму та Сибіру. До 2002 р. був радником і керівником підрозділів компанії «Вьетсовпетро», а з 2002 до 2008 р. — об'єднання «Сургутнефтегаз».

Помер у 2008 р. у м. Сургут (Сибір).

Народився 26 грудня 1950 р. у с. Білівці Хотинського району Чернівецької області.

У 1973 р. закінчив геологорозвідувальний факультет ІФНГҮ (спеціальність «Геофізичні методи пошуків та розвідки корисних копалин»).

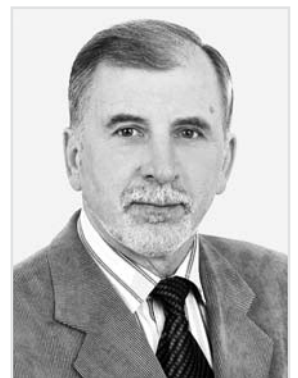
Трудову діяльність розпочав у 1973 р. інженером Львівського філіалу математичної фізики Інституту математики АН УРСР. Протягом 1978–1982 рр. без відриву від виробництва навчався в аспірантурі Інституту земного магнетизму, іоносфери і поширення радіохвиль (м. Москва). У 1983 р. захистив кандидатську, а в 1997 р. — докторську дисертацію. Здобув науковий ступінь доктора фізико-математичних наук за спеціальністю «Геофізика».

З 1991 р. Валентин Максимчук працює у Карпатському відділенні Інституту геофізики ім. С. І. Субботіна АН України. Тут пройшов шлях старшого наукового співробітника (1991–1993), ученого секретаря (1993–2003), завідувача відділу динаміки магнітного поля Землі (2000–2003).

У 2003 р. призначений на посаду директора Карпатського відділення Інституту геофізики ім. С. І. Субботіна НАН України.

В. Ю. Максимчук — знаний спеціаліст у галузі геофізики. Його діяльність присвячена вивченню магнітного поля Землі, глибинної будови та сучасної геодинаміки земної кори, розробці нових геофізичних методів пошуків родовищ нафти і газу. Вчений уперше обґрунтував методичні принципи використання часових змін магнітного поля для виявлення активних тектонічних розломів та на цій основі запропонував новий геомагнітний метод — динамічну магнітометрію.

З ініціативи Валентина Юхимовича в Україні були поновлені дослідження із застосування магніторозвідки для пошуків родовищ нафти і газу. Виконані під його керівництвом експериментальні польові роботи на багатьох нафтогазових родовищах та

Максимчук Валентин Юхимович

Доктор фізико-математичних
наук, професор, академік УНГА,
фахівець у сфері геофізики,
управлінець

перспективних структурах Дніпровсько-Донецької западини, Передкарпаття, Волино-Поділля продемонстрували високу інформативність методу при пошуках покладів вуглеводнів.

Валентин Максимчук — автор понад 200 наукових праць, трьох патентів на винаходи, співавтор навчального посібника «Магнітометрія» та п'яти монографій — «Сучасна геодинаміка і нафтогазоносність» (рос.), «Geodynamics of Northern Carpathians», «Динаміка аномального магнітного поля Землі», «Дослідження сучасної геодинаміки Українських Карпат», «Геоекологічне моделювання стану пам'яток природи та історії». Під його керівництвом захищено три кандидатські дисертації.

Він — член спеціалізованої ради із захисту докторських дисертацій при ІГФ НАН України та спеціалізованої ради із захисту кандидатських дисертацій при ІФНТУНГҮ. З 2006 р. — професор кафедри польової нафтогазової геофізики ІФНТУНГҮ.

В. Ю. Максимчук нагороджений орденом «За заслуги» III ст. Йому присвоєно звання «Почесний розвідник надр».